

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natičenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ (Lk 6,38)

„A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidí z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidonského pobřeží. Přišli, aby ho uslyšeli...“¹ Takto uvádí evangelista Lukáš dlouhé Ježíšovo kázání. V něm se postupně hovoří o blahoslavenstvích, o požadavcích Božího království, o zasilbeních Otce svým dětem.

Ježíš svobodně hlásá svoje poselství lidem z různých národů a kultur, kteří jej přišli poslouchat. Je to poselství univerzální, adresované všem, poselství, které mohou přijmout všichni, a tak se realizovat jako lidé, stvoření Bohem Láskou k jeho obrazu.

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natičenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“

Ježíš ukazuje, co je na evangeliu tak nové – Otec osobně miluje každé své dítě „vrchovatou“ láskou a dává mu schopnost rozšiřovat stále velkoryseji své srdce směrem k bližním. Jsou to naléhavá a náročná slova – dávat ze svého; nejen hmotný majetek, ale také přijetí, milosrdenství, odpuštění, a to velkoryse, podle Božího vzoru.

Obraz bohaté odměny nasypané do klína nám ukazuje, že Boží láska k nám nezná míru a že její přísliby překonávají naše očekávání. Osvobozuje nás od úzkosti z našich propočtů a plánů, od zklamání, že nedostáváme od druhých podle našich představ.

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natičenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“

K této Ježíšově výzvě napsala Chiara Lubichová: „Stalo se ti někdy, že jsi dostal od přítele nějaký dar a cítil jsi, že mu to musíš oplácet? (...) Jestli se tohle stává tobě, představ si Boha, který je Láska. On vždy oplácí každý dar, který my dáváme svým bližním v jeho jménu (...). Bůh se tak nechová proto, že by nás chtěl obohacovat. Dělá to proto, (...) že čím víc máme, tím více můžeme dát, abychom – jako skuteční správci Božího majetku – nechávali všechno kolovat ve společenství, které nás obklopuje (...). Ježíš má jistě na mysli především odměnu, kterou budeme mít v ráji, ale to, co se děje zde na zemi, je už její předzvěstí a zárukou.“²

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natičenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“

Co by se však mohlo stát, kdybychom se takto snažili jednat společně, s mnoha dalšími lidmi? Nepochybně by to mohlo být zárodkem nové sociální revoluce.

Ješús ze Španělska vypráví: „Já a moje žena pracujeme v oblasti poradenství a vzdělávání. Nadchli jsme se pro principy ekonomiky společenství³ a chtěli jsme se

naučit přistupovat jinak k zaměstnancům, k zhodnocení jejich platů, hledat alternativy k výpovědím, k dodavatelům s respektem k cenám, k úhradám a k dlouhodobým vztahům, ke konkurenci se společnými programy a nabídkou našeho know-how, ke klientům i s takovými radami, které nás mohou znevýhodnit. Vybudovaná důvěra nás pak zachránila během krize v roce 2008.

Později jsme se skrze neziskovku „Levántate y Anda“ (Vstaň a chod) setkali s jedním učitelem španělštiny na Pobřeží slonoviny. Chlěl zlepšit životní podmínky ve své vesnici vybudováním porodního sálu. Prostudovali jsme jeho projekt a nabídli potřebnou částku. Nevěřil nám. Musel jsem mu vysvětlit, že jde o výnosy našeho podniku. Porodní sál „Bratrství“, který společně vybudovali muslimové a křesťané, je dnes symbolem jejich soužití. Zisky naší firmy jsou v posledních letech desetkrát vyšší.“

Letizia Magri

poznámky:

1. Lk 6,17-18.
2. Ch. Lubichová, Slovo života na červěn 1978, in *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 108-110, VI. překl.
3. www.edo-online.org

Hnutí focolare, U bakaláře 953, 190 17 Praha – Vinoř,
tel.: +420 602 685 520, e-mail: czmptg@focolare.cz

Text Slova života na internetu:

www.focolare.cz

Tisk: OMIKRON INVEST, s.r.o.,

www.omikron.cz